

Nicola Fago - Faraone Sommerso (2009)

Wpisany przez bluesever
Środa, 21 Wrzesień 2016 14:08 -

Nicola Fago - Faraone Sommerso (2009)

1. Part I *Sinfonia: Largo, Allegro (fuga) Rec: Alle leggi del Cielo Moisé Aria: Nuove stragi e spaventati Moisé Aria: Contro i colpi di fortuna Faraone Rec: Ma chi la terra e' l'ciel Aronne Aria: Alla gente a Dio diletta Aronne Rec: E se pietà Aronne Aria: Scoglio fra l'onde Faraone Rec: All'empia gente Faraone Aria: Non si spezza irata l'onda Messo Rec: Ohimé, d'avvese stelle Faraone Aria: Dal Signor ch'in cielo impera duetto : Aronne, Moisé Rec: Oh, di un rege si eccelso Faraone Quartetto: Quanto è folle chi s'èstolle Messo, Aronne, Moisé, Faraone*

2. Part II

Sinfonia: arioso Aria: Popolo a Dio diletto duetto : Aronne, Moisé Rec: Già scosso è il giogo Moisé Aria: S'odano in torno Messo Rec: Più chiaro e più sereno il sol Messo, Faraone Aria: Miei fidi armatevi Faraone Rec: Ohimé d'armi e cavalli Messo Aria: Forza è Messo Rec: Ecco il cielo Moisé Aria: Aprite il seno Moisé Rec: Fra cristalline mura Moisé Aria: Al voler del sommo nume Aronne Rec: Sopra l'egizie schiere Messo Quartetto: Cedi, cedi umano orgoglio Messo : Aronne, Moisé, Faraone

Roberta Invernizzi - soprano Marianne Beate Kielland - contralto Emanuele D'Aguzzo - tenore Havard Stensvold - basso Europa Galante Fabio Biondi, director Iglesia de San Miguel, 07.04.2009 48 Semana de Musica Religiosa Cuenca

Nicola Fago (1677–1745) was one of the leading practitioners of the chamber cantata, a kind of mini-opera for voice and ensemble perfected by several generations of composers working in the aristocratic courts in Naples. The oratorio by Fago recorded here reveal him to have been a master of the genre: they are dramatic, full of rhythmic excitement and stuffed with catchy tunes. Fago's contemporaries called him 'Il Tarantino', since he was born in Taranto, in the area now known as Puglia, in the heel of Italy. ---toccataclassics.com

Nie wiadomo, na jaką uroczystość kościelną napisał swoje oratorium zapomniany neapolitański kompozytor Francesco Nicola Fago. Znany jest dzisiaj tylko jako uczeń mistrza Francesca Provenzalego i nauczyciel głośniejszych kompozytorów – Leo i Jommellego.

„Il Faraone Sommerso” jest kameralne, ariom towarzyszy często tylko basso continuo. Bohaterami oratorium są cztery postaci, cztery głosy, choć wydarzenia przez nie relacjonowane mogłyby posłużyć za scenariusz do epickiego filmu z tysiącami statystów. Chodzi bowiem o wyjście Izraelitów z ziemi egipskiej i cudowne przejście przez Morze Czerwone do Ziemi Obiecanej.

Ale właściwym bohaterem opowieści, centralną postacią – choć na scenie niewidoczną i nieposiadającą arii – jest sam Jahwe, Bóg Izraelitów. To On prowadzi Mojżesza i Aarona do celu, do ziemi, na której powstanie kiedyś święte miasto Jeruzalem. Całość oratorium jest pochwałą Bożej mądrości i potęgi. Europa Galante grała znakomicie. Biondi jest energetycznym centrum całego zespołu. Dyrygując, chce oddać emocje, euforię, dynamikę każdego fragmentu. Macha smyczkiem, pochyla się, kuca, zachęca do podjęcia ryzyka. Można zazdrościć i podziwiać jego porozumienie z muzykami. A wokaliści? Wolałbym inne głosy, bo tylko Roberta Invernizzi była klasą dla siebie. Przez chwilę marzyłem, że wszystkie partie śpiewają Włosi, a na ich twarzach widzę, że rozumieją, o czym śpiewają.--- dwutygodnik.com

download (mp3 @320 kbs):

[yandex](#) [4shared](#) [mega](#) [mediafire](#) [zalivalka](#) [cloudmailru](#) [uplea](#) [ge.tt](#)

[back](#)